

at behandle ved Landsretterne“, og ved i § 674 at foreskrive under b., at Nævninger skulle medvirke i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, og man kunde da ved den antydede Ændring i Straffeloven komme til at faa alle Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, ind for Nævninger.

Det ærede Udvalg har jo imidlertid ment ikke at kunne slaa sig til Ro ved dette, men har ment, at man burde forsøge at opstille en Definition af, hvad der skal forstaas ved en politisk Lovovertrædelse. Forskellen mellem den Vej, som Udvalget vil gaa, og den Vej, jeg mener, man bliver nødt til at gaa, er den, at efter mit Forslag ville Domstolene i hvert enkelt Tilfælde komme til at skønne frit over, om den paagældende Sag kan siges at rejse sig af politiske Lovovertrædelser eller ikke, medens efter Udvalgets Forslag, eller hvis man finder en anden brugbar Definition, ville Domstolenes Skøn komme til at gaa ud paa ikke, om Sagen i og for sig rejser sig af politiske Lovovertrædelser, men om Sagen efter deres Skøn i hvert enkelt Tilfælde falder ind under den af Loven opstillede Definition. Falder den ind under den i Loven opstillede Definition, vil det være Domstolenes Pligt at sørge for, at der i saadanne Sager kommer Nævninger til at medvirke.

Til at begynde med opstillede Udvalget i Aar det Ændringsforslag fra i Fjor, sigtende til en Definition, som det ærede Medlem for Odense omtalte. Ved Forhandlingerne under Konferencen mellem Udvalget og mig gjorde jeg opmærksom paa Manglerne ved denne Definition. Jeg blev fra Udvalgets Side opfordret til selv at opstille en Definition. Jeg erklærede, at jeg ikke vilde være i Stand dertil, da jeg ansaa Opgaven for at være ganske uløselig. Det var mig vel bekendt, at overordentlig mange kloge Hoveder i Fortiden havde forsøgt at opstille en Definition, men at det ikke var lykkedes for nogen af dem at finde en tilfredsstillende Løsning. Da jeg modtog Betænkningen, fandt jeg Ændringsforslag Nr. 113 deri med det Forslag til en Definition, som nu foreligger, og jeg har altsaa ikke tidligere haft Lejlighed til at udtale mig derom.

Om denne Definition vil jeg sige, at der gælder for saa vidt ganske det samme som om den tidligere foreslaaede, nemlig: at den er baade for snæver og for vid. Der er paa den ene Side en Række af utvivlsomt politiske Lovovertrædelser, som ikke — i alt Fald ikke i visse Tilfælde — ville falde ind under Definitionen, og paa den anden Side vil Definitionen omfatte en Mængde Lovovertrædelser, som ikke ere politiske. Hvad de første angaar, skal jeg sige — skønt jeg ikke i og for sig lægger nogen Vægt derpaa, da det er forbigangne Momenter — at jeg tror, man ikke en Gang fra dansk Side vilde have kunnet erkende, at det slesvig-holstenske Oprør faldt ind under denne Definition, skønt vi vistnok alle ville være ret enige om at betragte dette Oprør som en Samling politiske Lovovertrædelser. Man kunde med Hensyn til dette neppe sige, at „Gerningsmændenes Bevæggrunde ere at søge i deres Opfattelse af Statens eller Samfundets Tarv“. Fra dansk Side anerkendte man ikke, at der var nogen særlig slesvig-holstensk Stat eller noget særligt slesvig-holstensk Samfund. Jeg tror heller ikke, at man efter denne Definition vilde have kunnet faa Korfitz Ulfeld for Nævninger. Efter alt, hvad jeg har lært, kunde nemlig hans Bevæggrunde neppe søges i hans Opfattelse af Statens eller Samfundets Tarv, men vare vistnok alene at søge i hans Opfattelse af hans eget Tarv. Men det er, som sagt, forbigangne Momenter, som jeg derfor skal lade ligge. Men gaa vi til Ting, som man kunde tænke sig kunde ske, kommer jeg først til den allerførste Paragraf i Straffelovens 9de Kapitel. Det er den, der handler om Oprør. „Naar nogen, i den Hensigt at bringe den danske Stat eller nogen Del deraf under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Del af samme fra den danske Krone, opvækker Oprør eller sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter, straffes han paa Livet“. Nu tror jeg nok, at alle ville være enige med mig om, at saadanne Gerninger som de, der ere beskrevne i denne Paragraf, i alle Tilfælde og uden Hensyn til Gerningsmandens Bevæggrunde, ere politiske Lovovertrædelser. Men de ville kun falde ind under Definitionen, for saa vidt Gerningsmandens Be-